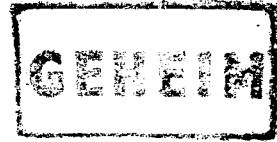

22 april 1960

U 2690/60 - C 46 - P1/PS9.

PH 9888/17

Land: Frankrijk.

Onderwerp: Enkele aspecten van het politiek beleid van President De GAULLE.

Referenties:

Datum van waarneming: Eind februari 1960.

Bron: Betrouwbaar.

Informanten: Vooraanstaande Franse politieke kringen.

Opmerkingen:

Verzonden aan:

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

's-GRAVENHAGE.

GEHEIM

Frankrijk

ENKELE ASPECTEN VAN HET POLITIEK BELEID VAN PRESIDENT DE GAULLE

Het buitenlands beleid van Frankrijk wordt geheel en al bepaald door President De GAULLE zelf, nog in sterkere mate dan zulks in Bonn door ADENAUER geschiedt. Aan de Quai d'Orsay geeft men volmondig toe, dat men buiten alle belangrijke beslissingen gehouden wordt. COUVE DE MURVILLE heeft aan verschillende internationale besprekingen deelgenomen met onvoldoende of geheel zonder instructies.

Thans is er een kleine verandering te constateren. In de week van het oproer in Algiers was COUVE DE MURVILLE een van de zeer weinige ministers die niet voortdurend over begrip voor de muiters en égarde voor het leger spraken, maar voorstander waren van de meest krasse maatregelen. Dit heeft COUVE mijlenver in De GAULLEs achting doen stijgen. Dit neemt echter niet weg, dat hij alleen raadgever van De GAULLE is en geen werkelijke invloed op het buitenlands beleid heeft.

DEBRÉ houdt er enkele vreemde opvattingen op na. Zo heeft hij in december tot ADENAUER gezegd, dat hij de aanwezigheid van Amerikaanse troepen in Europa van weinig of geen belang achtte. ADENAUER ontstak daarop in hevige woede en maakte een einde aan het gesprek. Toen de kanselier de volgende morgen zijn beklag bij De GAULLE deed, heeft deze gezegd, dat het volstrekt onbelangrijk was wat DEBRÉ vond of niet vond. Dat DEBRÉ, ook nadat hij in de week van het oproer te licht bevonden was, toch is gehandhaafd als eerste-minister, is enkel en alleen omdat De GAULLE bij de installatie van de regering-DEBRÉ in januari 1959 gezegd heeft: deze regering zal duren tot de kamers ontbonden worden. Nu kan men wel de ene minister na de andere vervangen of een andere portefeuille geven zonder dat de regering-DEBRÉ daardoor formeel wordt vervangen, maar als De GAULLE DEBRÉ nu door een ander zou vervangen, zou deze

fictie toch werkelijk niet meer zijn vol te houden. Dan zou De GAULLE dus openlijk moeten toegeven, dat hij zich in DEBRÉ vergist heeft. Wellicht is DEBRÉ ook wel een voor De GAULLE zeer bruikbare figuur als bliksemafleider en zelfs als domme August. Wat de buitenlandse politiek betreft heeft hij in ieder geval niets in de melk te brokkelen.

De GAULLES houding tegenover het communisme in Frankrijk

De GAULLE is buitengewoon waakzaam tegenover het communisme in Frankrijk. Men herinnere zich de strakheid waarmee hij in 1944 tegen alles en iedereen de communisten uit de sleutelposities in zijn regering weerde en de voortdurende bezorgdheid waarvan hij in zijn memoires blijk geeft, dat de communisten toch maar vooral niets te zeggen zullen krijgen, hoe bruikbaar zij in het verzet ook geweest zijn.

In de week van het oproer in Algiers zagen de communisten een kans om een soort eenheid van actie te vormen door de gezamenlijke proteststaking. De Minister van Voorlichting, FREY, heeft aan de "vaderlandslievende" houding der communisten grote publiciteit gegeven.

De GAULLE heeft zich niet zozeer tot taak gesteld het communisme in Frankrijk te bestrijden als wel om de communisten te bekeren tot de grote nationale eenheid waar hij steeds van droomt, net zoals hij misschien wel tegen beter weten in heeft gehoopt de ultra's in Algerije achter zich te krijgen.

De GAULLES houding tegenover de Atlantische samenwerking

De GAULLE vindt de NAVO niet zo bijzonder belangrijk. Zij beheerst een terrein waar volgens hem eigenlijk geen werkelijke politieke dreiging meer is. De werkelijke krachtmeting is elders: in Azië, Afrika en Zuid-Amerika. Frankrijks plaats in de NAVO is bovendien niet in over-

eenstemming met zijn betekenis. De integratie der luchtverdediging acht De GAULLE een probleem van academische betekenis. Hij meent, dat het luchtverdedigingssysteem over twee jaar toch volkomen door de ontwikkeling der raketten zal zijn achterhaald en een aanval binnen die twee jaar acht hij uitgesloten.

Bekend is zijn opvatting, dat Frankrijk alleen goed verdedigd kan worden door Franse troepen onder nationaal bevel en als het probleem der integratie van de luchtverdediging wordt opgelost - en het ziet er wel naar uit - dan zal er waarschijnlijk wel een speciaal Frans luchtcommando komen, dat alleen op het topniveau geïntegreerd zal zijn.

De Franse atoombom is uiteraard van belang om Frankrijk op de eerste rij binnen de NAVO te krijgen. Dank zij de atoombewapening zal Frankrijk voortaan bondgenoten kunnen hebben in plaats van beschermers. Doch de atoombom heeft nog een geheel andere, misschien wel veel belangrijker betekenis. De GAULLE wil het leger bevrijden van zijn minderwaardigheidscomplex dat gegroeid is door de nederlagen van 1940 en die in Indochina, Tunesië en Marokko. Daarom moet het Franse leger een "groot modern leger" worden met zijn "force de frappe".

Eind februari 1960.